

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Recollectio Spiritvalis

Masen, Jacob

Coloniae Agrippinae, 1691

Capvt VIII. De Contemplatione ex applicatione sensuum per
imaginationem, illustrationibus item & motionibus sensuum applicationi
respondentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60213)

CAPVT VIII.

De Contemplatione ex applicatione sensuum per imaginationem, illustrationibus item & motionibus sensuum applicationi respondentibus.

PRæter consuetam hanc Meditandi rationem, aliam S. IGNATIUS minus usitatam tradit per quinque sensus imaginarios, siue interiores, totidem sensibus exterioribus respondentes. Quæ tamen Contemplatio potius, quàm Meditatio appellanda est; quòd, imaginibus in phantasia formatis intenta anima, eas sine multo discursu contempletur. Ita fingere potest *in via purgante* se præsentem *spectare* vasta inferorum incendia: *audire* dolentium ejulatus, *jactasque* in Deum blasphemias: *olfacere* sulphur foetoremque: *gustare* amarissimum fumum: *tangere* ardentis flammæ, eorumque omnium cruciatu dirissimo, siue purgandum, siue etiam æternum, si ex merito agatur, damnandum se deposci. Sic *in via* quoque *illuminante* præsentem se sistet Incarnationi per Angelum annuntiatæ, aut Natiuitati Christi: *spectando* hinc Virginem, inde Ange-

De contemplatione, & applicatione sensuum.

Ex contemplatione s. primæ & secundæ hebdomadæ.

Angelum; audiendo verba utriusque; odorem caelestem percipiendo: tangendo vestigia, aut pedes Angeli, eosdemque desuaviando. *In via uniente*, se Christo, vel resurgenti, vel ascendenti junget: jucundissimo illius fructur spectaculo, verba avidè excipiet, cum Magdalena ad pedes sese abjiciet, conabitur deosculari, aut caelestibus se choris immiscebit, sensusque omnes inebriabit ab ubertate domus Dei. Hæc tamen cum debita veneratione præsertim in sensu tactus, non secus ac si præsens adesses corpore, tibi erunt pertractanda.

*Reflexio
contem-
plantis
ad se &
mores suos.*

Postquam autem applicatum sensum aliquem pia hac contemplatione satiaveris, ad te mentem reflectes, brevique discursu animum *ad malum aliquod vitandum*, aut *virtutem colendam*, ut supra dictum, impelles. Sic e. g. visis expensisque horribilibus damnatorum tormentis, colliges, quàm abominanda res, tibi que vitanda peccatum sit; quanto pietatis studio breve hujus vitæ tempus salutis tuæ impendendum, ut ab hoc tormentorum loco immunis sis: quantum Deus diligendus, qui hæc tæneus conservavit.

*Non cui-
vis hac
contem-
platio con-
venit.*

Sed hæc meditandi ratio non cuivis suadenda est: tum quòd caput facile, ex vi & contentione imaginativæ, debilitet: tum quòd illusionibus Diaboli patere nonnunquam queat; ideòque cum discretione spiritualis Directoris sit usurpanda. Cæterum ubi moderatè consul-

EXERCITIOR. SPIRITUAL. 31

consultoque adhibetur, magnam vim habet animos in quamcunque partem impellendi: quod ille in hac vita sensuum ministerio potissimum rapiatur. Ejusmodi Meditationes tamen nullas iccirco præfixi, quod juxta præscriptam materiam omni loco, in Repetitionibus à S. IGNATIO suggestis, adhiberi queant, si qui his se juvari in primis senserint; consilio ea de re successuque, ne fraudibus pateant, cum Directore communicato.

Huic cōtemplationi aliquando similes sunt illæ illustrationes & motus, quibus Deus in nobis loquitur, rapitque animam nostram.

Illustrationes, & motus p. 1.

Nam I. Deus quandoque, velut fulgur coruscans, per repentinam illustrationem, animam nostram ad veritatem aliquam, singulari in luce, contemplandam extollit, quæ *visio* dici potest. Sed hæc rariùs, nisi cum animus à terrenis rebus vacans cœlesti patet influxui, contingit: juxta illud Davidicum: *Vacate, & videre, quoniam ego sum Deus.* Ita nonnunquam peccati turpitudine, & inferni horror inspectus repente peccatores mutat, atque in alios viros transformat, singulari Dei gratiâ. Ejusmodi lumina cum Meditantibus offeruntur, magna gratitudine excipienda sunt, & sollicitudine fovenda, ac recolenda: ne sine fructu evanescant.

1. Visio divinis notis.

Psal. 45.

II. Deus aliquando, velut loqui per se, vel S. literas *auditus*, singulari energia percipitur:

2. Auditus.

ut

ut D. Antonius in Concione audiens : *si vis perfectus esse, vade, & vende omnia qua habes, & da pauperibus ; & veni, sequere me* : sibi dictum credidit. Augustinus, *non in cubilibus, & impudicitis, non in commessionibus, & ebrietatibus ; sed induimini D. J. C. Paulus, Saule, Saule, quid me persequeris ? Vade ad Ananiam, is tibi dicet, quid te oporteat facere.* Similes his internæ & mentales locutiones sunt, de quibus Sponsa : *Anima mea liquefacta est, ubi dilectus locutus est.* Has locutiones anima quandoque Deo intentâ, & ad dilectum suum anhelans ingenti solatio excipit, ideoque *auditus* nomine hæc inspiratio solet distingui. Sed cavendum, ne voces illæ perceptæ temere negligantur.

● Cant. 5.

3. Gustus.

Psal. 13.

III. Et *gustum* quendam singularem, in spiritualibus quibusdam sensibus, Deus servis suis communicat ; ut præ his terrena prorsus desipiant, & vilescat quidquid divinum non est. Talem David in rigidis etiam Dei iudiciis percepit, tam ad flagella, quàm blanditias Domini paratus. *Iudicia, ait, Domini vera, desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum, & dulciora super mel & favum.* Et hic sapor non rarò ab anima ad ipsum sese corporeum gustandi organum, non sine dulci liquore oris transfundit. At videndum, ne suavitate illa cessante, ut diuturna esse non solet, & ferè imbecillioribus, ut lac infantibus dari,

interior

EXERCITIOR. SPIRITUAL. 33

interior animæ erga divina affectus intepescat. Memoria igitur in consideratione ista, undè hic gustus natus est, frequenter est excolenda.

IV. Quidam etiam ex rebus spiritualibus odoratus inter res sacras, & cœli delicias, tanquam inter flores, aromata, & unguenta, verfantis hominis nonnunquam percipitur, ut dilecto sponsa dicat: *odor unguentorum tuorum super omnia aromata.* Hic sensus majoris perfectionis studiosis, & cum Deo propius ac familiarius junctis solet communicari; ut qui se in spiritualibus deliciis, velut in paradiso quodam recreant & oblectant.

V. Denique amantibus Deoque intimè frequentibus tactus quidam, ac velut mutuus amplexus indulgetur; ut qui sentiant se à Deo, velut amantissimo sponso, aut parente dulcissimo in gremio divino foveri, nilque illis, siue adversum, siue prosperum, nisi ex suavissima illius dispositione, & amore Numinis singulari evenire, ideoque in ipsius voluntate plenissimè acquiescunt; ut dicant: *dilectus meus mihi, & ego illi, inter ubera mea commorabitur.* Et hic affectus maximè excellens constansque est, nec à Deo facilè, nisi in virtute diu multumque exercitatis, jamque ad intimam familiaritatem admissis, communicatur. Magis tamen in nostra, quàm superiores omnes, potestate est; ut qui seriò ad virtutem connitentibus, vix unquam negatur.

4. Odoratus.

Cant. 4.

5. Tactus

Cant. 5.

C

Ex

*Illusioni-
bus De-
manis
quandoq;
hic lo-
cus est.*

Ex his priores tres modi, quibus se Deus communicat illusionibus Diaboli magis, quam posteriores obnoxii sunt, cum ille se non raro transformet in Angelum lucis, fictisque luminibus, loquelis, ac suavitatibus fallat, ut rudis in hac arte, sine spirituali, & exercitato duce progredi ac fidere satis nequeat; præsertim, si à conformitate cum lege Dei, Ecclesiæ, aut religionis antiquæ hi sensus abducant, proprioque homines iudicio adversus communem Doctorum sensum affigant. Nam ex hoc sine velut cauda hic serpens potissimum agnoscitur. Hæc igitur tam ad instructionem, quam cautelam paucis censui communicanda.

CAPVT IX.

De triplici orandi modo, per Meditationem elevato.

*Heb. 4. de
modis
oran.
De tribus
orandi
modis tri-
plici via
accom-
modatis.*

UT omni via rectè pièque meditaturis consuleret D. IGNATIUS, aliam methodum tradidit, quam orandi vocat; quòd ad usum communem orationis ex parte accederet. Triplicem illam constituit, triplici viæ purganti, illuminanti, & unienti accommodatam; ut qui in discursu steriles, vel debiliori aut fatigato ingenio sunt, facilem haberent meditandi rationem, ad quam se, non sine pro-
fectu